

РЕШЕНИЕ

№ 3931

гр. София, 16.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1190** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ).

Образувано е по жалба на Д. И. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу отказ за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие № 3383р-38309/05.12.2019 г., издаден от началника на Осмо Районно управление (РУ) на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради допуснати при издаването ѝ съществени нарушения на административнопроизводствени правила и противоречие с материалноправни разпоредби. Жалбоподателят счита, че подаденото от него като физическо лице заявление за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие е съобразено с изискванията на закона и е основателно, като сочи, че наличието на пряка и непосредствена опасност за заявителя не е предвидено от законодателя като изискване за издаване на разрешението. Изразено е искане за отмяна на оспорения отказ.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата. Заявява искане за отмяна на отказа за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие по съображенията, изложени в жалбата.

Ответникът в съдебното заседание се представлява от юрисконсулт И., която оспорва

жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя становище в писмени бележки.

Административен съд София-град, в решаващия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е подадена на 22.01.2020 г., от надлежна страна – адресат на оспорения отказ, в законоустановения срок (актът е връчен на 08.01.2020 г.), с оглед на което е процесуално допустима. При разглеждането ѝ по същество, съдът намира следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод депозирано от жалбоподателя Д. И. Т. заявление с вх. № К [ЕГН]/23.10.2019 г. за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие по реда на чл. 76 от ЗОБВВПИ. Към заявлението са приложени документите, изискуеми съгласно ЗОБВВПИ. Д. Т. е заявил, че оръжието му е нужно за самоохрана.

По искането е извършена проверка и е съставена докладна записка УРИ № 3383р-34233/01.11.2019 г., в която е посочено, че жалбоподателят живее на посочения в заявлението адрес, не са известни данни същият да е нарушавал обществения ред, също така не са известни данни за злоупотреба с алкохол и наркотични вещества, няма данни за отклонения в поведението или за наличие на психично заболяване, не са постъпвали сигнали за нарушаване на обществения ред или за други противоправни прояви. Не са установени данни срещу Д. Т. да има издадена заповед за защита от домашно насилие.

Във връзка с подаденото заявление за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие, на основание чл. 26, ал.1 от АПК, с писмо изх.№ 3383р-35876/15.11.2019 г., до Д. Т. е изпратено уведомление за започването на процедура по издаване на отказ на исканото разрешение, поради липса на основателна причина, която обосновава издаване на разрешение, съгласно чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ. На Д. Т. е предоставена възможност, в седем дневен срок от получаване на уведомлението да депозира възражения, обяснения и/или доказателства.

От страна на Д. Т. е представено възражение, от 25.11.2019 г., в което заявява, че разрешението за придобиване на късо огнестрелно оръжие му е необходимо за самоохрана и охрана на дома и семейството. Не е представил доказателства към възражението.

По заявлението административният орган се е произнесъл с обжалвания акт, с който на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ вр. с чл. 58, ал. 1, т. 10 (предл. първо) от ЗОБВВПИ е отказал издаване на исканото разрешение, поради липса на данни, обосноваващи по категоричен начин необходимостта от огнестрелно оръжие.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Процесният отказ е издаден от материално и териториално компетентен орган. Този извод следва от разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, според която директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, съответно началникът на РУ на МВР, издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му. В разглеждания случай страните по делото не спорят, че процесният отказ е подписан от лицето, заемащо длъжността началник на 08 РУ - СДВР.

При извършената служебна проверка съдът не констатира нарушения на административнопроизводствени правила. Отказът е издаден след обсъждане твърденията на заявителя и преценка на всички относими факти, поради което

наведените в жалбата доводи за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила се явяват неоснователни.

Според настоящия съдебен състав отказът за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие е издадена в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби. Със ЗОБВВПИ е въведен разрешителен режим за снабдяване с огнестрелно оръжие, като в тежест на заявителя е да обоснове нуждата си от такова, съобразно конкретно посочените в заявлението и мотивите към него основания. В конкретния случай жалбоподателят Д. Т. е подал заявление за издаване на разрешение за придобиване на оръжие за самоотбрана, но не е обосновал същото с наличие на опасност за неговия или на близките му живот. За да е налице доказана необходимост и основателна причина за придобиване, съхраняване и носене на огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ, не е необходимо да е осъществено противоправно посегателство срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Достатъчно е наличието на потенциална опасност за охраняемите блага и обществени отношения. Жалбоподателят не сочи данни за наличие на опасност за личната му сфера- за живота, здравето, сигурността или имуществото му, или на членовете на неговото семейство, поради което и не се обосновава наличие от необходимост за издаване на исканото разрешение. Ето защо, поради отсъствие на една от изискуемите материалноправни предпоставки, а именно: основателна причина, съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ и законосъобразно е отказано поисканото разрешение, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. При прилагането на чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд София - град, III-то отделение - 16 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. Т. срещу отказ за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие № 3383р-38309/05.12.2019 г., издаден от началника на Осмо Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи. ОСЪЖДА Д. И. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на началника на Осмо Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 лева /сто лева/ разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия:

